

Bruksela, 18 lutego 2019 r.
(OR. en)

6355/19

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2018/0169(COD)

ENV 137
SAN 79
CONSOM 56
AGRI 81
CODEC 386

NOTA

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Komitet Stałych Przedstawicieli / Rada
Nr dok. Kom.:	9498/18 + ADD 1 - COM(2018) 337 final + Annex
Dotyczy:	Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie minimalnych wymogów dotyczących ponownego wykorzystania wody – Debata orientacyjna

---

1. W związku z Radą ds. Środowiska zaplanowaną na 5 marca 2019 r. prezydencja przygotowała notę informacyjną z pytaniami, które pomogą ukierunkować debatę orientacyjną.
2. Komitet Stałych Przedstawicieli jest proszony o zapoznanie się z pytaniami, zawartymi w załączniku do niniejszej noty, oraz o przekazanie ich Radzie.
3. Prezydencja prosi delegacje o przesłanie odpowiedzi na piśmie przed posiedzeniem Rady, o ile to możliwe.

**Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie
minimalnych wymogów dotyczących ponownego wykorzystania wody
– Debata orientacyjna –**

Przygotowana przez prezydencję nota informacyjna z pytaniami do debaty orientacyjnej

I. WPROWADZENIE

Wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie minimalnych wymogów dotyczących ponownego wykorzystania wody został przyjęty 28 maja 2018 r., stanowiąc jedno z zapowiedzianych działań mających zapewnić realizację planu działania UE dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym. Wniosek ma na celu przyczynienie się do zmniejszenia niedoboru wody w całej UE, w ramach przystosowywania się do zmiany klimatu, i jest podstawowym brakującym narzędziem zintegrowanej gospodarki wodnej, pozwalającym zapewnić efektywniejsze zarządzanie zasobami wodnymi w Europie.

Sytuacja w zakresie zasobów wody słodkiej jest coraz trudniejsza ze względu na dysproporcję między stale rosnącym zapotrzebowaniem a ograniczoną dostępnością zasobów wodnych w całej UE. Rosnący niedobór wody z powodu jej nadmiernego poboru, głównie do celów nawadniania lecz także do zastosowań w przemyśle i rozwoju obszarów miejskich, jest jednym z głównych zagrożeń dla gospodarki i bazy ekologicznej UE, a dostępność dobrej jakości wody jest szalenie istotnym warunkiem dla całego społeczeństwa.

Deficyt wody już teraz dotyka jedną trzecią terytorium UE przez cały rok, a w warunkach prognozowanej zmiany klimatu problem ten prawdopodobnie się pogłębi. Przewiduje się, że tendencja ta się utrzyma, a niedobór wody w XXI wieku dotknie większość Europy, w której do 2050 r. epizody deficytu wody staną się o 40–80 % poważniejsze niż obecnie.

Ponowne wykorzystanie wody z komunalnych oczyszczalni ścieków stanowi stabilne alternatywne źródło wody do różnych celów, w tym do nawadniania w rolnictwie, które ma największy potencjał w zakresie zwiększenia zakresu ponownego wykorzystywania wody. Ponowne wykorzystanie wody przedłuża cykl życia wody, przyczyniając się tym samym do oszczędzania zasobów wodnych zgodnie z celami gospodarki o obiegu zamkniętym. Obecnie w nieznacznym stopniu realizuje się potencjał praktyk ponownego wykorzystywania wody i w dużym stopniu różnią się one w poszczególnych państwach członkowskich.

We wniosku ustanawia się zharmonizowane minimalne wymagania jakości dla bezpiecznego ponownego wykorzystywania ścieków komunalnych do celów nawadniania w rolnictwie, gdy jest to racjonalnie uzasadnione i opłacalne, z zabezpieczeniem zdrowia publicznego i środowiska. Poprzez ustanowienie minimalnych wymagań mających zastosowanie w całej Unii wniosek ma na celu zapewnienie równych szans operatorom wytwarzającym i dostarczającym odzyskaną wodę, a także rolnikom. Stwarza on nowe możliwości w zakresie innowacji technologicznych i przedsiębiorczości.

Ponadto wniosek obejmuje:

- zharmonizowane minimalne wymagania w zakresie monitorowania, mające zastosowanie w punkcie zgodności z przepisami, tj. przy wyjściu z zakładu oczyszczającego ścieki do celów ponownego wykorzystania (zakładu oczyszczania), w szczególności wymagania w zakresie częstotliwości monitorowania każdego z parametrów jakości, oraz wymagania w zakresie walidacji systemu,
- przepisy w zakresie zarządzania ryzykiem, aby ocenić ewentualne dodatkowe zagrożenia dla zdrowia i dla środowiska związane z konkretnym obszarem, na którym ma działać zakład oczyszczania, i przeciwdziałać im,
- procedurę udzielania zezwoleń, w ramach której operator zakładu oczyszczania musiałby uzyskać od właściwych organów zezwolenie na dostarczanie ścieków do celów bezpiecznego ponownego wykorzystania,
- przepisy dotyczące przejrzystości, zgodnie z którymi kluczowe informacje o wszelkich projektach w zakresie ponownego wykorzystywania wody byłyby udostępniane publicznie.

II. STAN PRAC

Wniosek Komisji i ocena skutków zostały dotąd przeanalizowane podczas czterech półdniowych posiedzeń Grupy Roboczej ds. Środowiska. Główne kwestie polityczne wyłaniające się z dyskusji to stopień elastyczności, jaki ten instrument UE powinien oferować państwom członkowskim, oraz rygorystyczność zharmonizowanych minimalnych wymogów jakości odzyskanej wody.

Chociaż delegacje przyznają, że niedobór wody jest ważnym problemem, który należy rozwiązać, podejścia poszczególnych państw członkowskich do ponownego wykorzystywania wody są zróżnicowane. Państwa, które już wykorzystują ścieki do nawadniania w rolnictwie, obawiają się, że proponowane rozporządzenie będzie wymagało znacznych zmian w już działających systemach krajowych, i z tego powodu wolałyby elastyczny instrument UE uwzględniający różne okoliczności krajowe. Inne, których niedobór wody nie dotyczy bezpośrednio i które w najbliższej przyszłości nie zamierzają ponownie wykorzystywać wody ze ścieków do nawadniania w rolnictwie, wolałyby nie być związane tym rozporządzeniem, by uniknąć dodatkowych kosztów administracyjnych (np. przetwarzania wniosków o wydanie zezwolenia). Ponadto omówiono kwestię tego, w jaki sposób zapewnić wysoki poziom bezpieczeństwa produktów rolnych nawadnianych odzyskaną wodą dla zdrowia ludzi i dla środowiska bez nakładania nieracjonalnych kosztów na organy państw członkowskich, operatorów i użytkowników, a także podkreślono potrzebę przejrzystego zdefiniowania obowiązków różnych podmiotów uczestniczących w procesie oczyszczania ścieków.

Parlament Europejski wyznaczył Simonę Bonafè (S&D) na sprawozdawczynię w imieniu Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (ENVI). W dniu 22 stycznia 2019 r. komisja ENVI przyjęła sprawozdanie, w którym zaproponowała 68 poprawek.

W tym kontekście zaprasza się ministrów do udziału w debacie orientacyjnej na temat wniosku na posiedzeniu Rady (ds. Środowiska) w dniu 5 marca 2019 r. Prezydencja przygotowała dwa pytania służące ukierunkowaniu debaty.

III. PYTANIA DO MINISTRÓW

1. *Biorąc pod uwagę, że Europa stoi przed problemem coraz większego niedoboru wody, w jaki sposób przyjęcie zharmonizowanych przepisów unijnych mogłoby wspierać ponowne wykorzystywanie wody i wspomóc przemiany prowadzące do efektywniejszego gospodarowania wodą, a jednocześnie pozostawić rynkowi decyzję o tym, jakie dziedziny mają znaczny potencjał w zakresie zapotrzebowania na odzyskaną wodę?*

2. *Czy uważają Państwo, że proponowane zharmonizowane minimalne wymogi unijne w zakresie jakości i monitorowania odzyskanej wody w połączeniu z procedurami zarządzania ryzykiem i wydawania zezwoleń na szczeblu lokalnym pozwolą uzyskać właściwą równowagę między zapewnieniem wysokiego stopnia ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska a swobodnym obrotem na rynku wewnętrznym bezpiecznymi produktami rolnymi nawadnianymi odzyskaną wodą?*